

Primljeno	06.03.2026	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
UP/I-034-01/20-01/01	04-02	
Redni broj pismena	Pril.	Vrij.
26	0	0,00

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3321/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Marine Kosović-Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, kojeg zastupa opunomoćenica Belinda Čačić, odvjetnica Odvjetničkog društva Čačić i partneri, Zagreb, Andrije Hebranga 27, protiv tuženika Agencije za zaštitu osobnih podataka, Zagreb, Ulica grada Vukovara 54, u predmetu radi upravne novčane kazne, odlučujući o žalbi protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Us I-2750/2024 od 23. travnja 2025., na sjednici vijeća održanoj 4. prosinca 2025.

presudio je

Žalba se odbija i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Us I-2750/2024 od 23. travnja 2025.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-034-01/20-01/01, urbroj: 567-02/12-20-01 od 25. veljače 2020. te je odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora. Rješenjem tuženika pod točkom I. utvrđeno je da je tužitelj onemogućavanjem prava na pristup osobnim podacima (kreditnoj dokumentaciji) po zaprimljenih 2577 zahtjeva korisnika otplaćenih kredita u razdoblju od 25. svibnja 2018. do 30. travnja 2019. koju obrađuje vezano uz ugovore o kreditu u švicarskim francima s promjenjivom kamatnom stopom, a koje su korisnici kredita sklopili s društvom Hypo-Alpe-Adria Bank d.d. iz Zagreba, Slavenska avenija 6, kao pravnom predniku tužitelja došlo do povrede članka 15. stavka 3. Opće uredbe o zaštiti podataka te je točkom II. izreke za kršenje prava navedenog točkom I. u skladu s odredbama iz članka 83. stavka 2. i 5. Opće uredbe o zaštiti podataka tužitelju izrečena upravna novčana kazna u iznosu od 1.100.000,00 kn koju je tužitelj dužan uplatiti u korist državnog proračuna u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja, a točkom III. određeno je da će se izvršenje

provesti prisilnim putem sukladno članku 46. stavku 2. Zakona o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka, ukoliko tužitelj izrečenu novčanu kaznu ne plati u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja, dok je točkom IV. određeno da je tužitelj dužan nakon izvršene uplate dostaviti dokaz tuženiku. Navedeno rješenje ispravljeno je rješenjem tuženika iste klase od 13. srpnja 2021.

2. Protiv ove presude tužitelj je izjavio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga. Ponavlja razloge na kojima je temeljio tužbu u prvostupanjskom upravnom sporu koji se odnose na povredu pravila postupka koja je imala izravan utjecaj na mogućnost pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja. Poziva se na raniju praksu ovoga Suda kojom je utvrđeno pravo svake osobe da se izjasni o svim relevantnim činjenicama i okolnostima u konkretnoj upravnoj stvari. Navedene razloge potkrijepljuje stajalištem prof. dr. sc. Frane Staničića, kao i praksom suda EU i odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske. Ukazuje na povrede pravila postupka od strane prvostupanjskog suda koji nije razmatrao sporna pitanja između stranaka u postupku niti se očitovao na razloge koje je tužitelj iznosio u tužbi, a također nije sam zauzimao vlastite stavove već je odluku temeljio na činjeničnom utvrđenju tuženika. Smatra pogrešnim stajalište prvostupanjskog suda prema kojem je tužitelju bilo predvidljivo donošenje upravne kazne zbog prethodno riješenih pojedinačnih predmeta kao i odbijanje njegovih dokaznih prijedloga i dopune pitanja za prethodnu odluku Suda EU i ograničenje ocjene relevantnih okolnosti. Ističe da je svaki od korisnika kredita prilikom sklapanja ugovora o kreditu primio primjerak cjelokupne kreditne dokumentacije, a postavljeni zahtjevi nisu bili usmjereni isključivo na dostavu postojeće dokumentacije već i na poduzimanje novih obrada od strane tužitelja. Kako smatra da je prvostupanjski sud pogrešno odlučio o meritumu spora, smatra pogrešnom i odluku o troškovima spora te predlaže da Sud žalbu usvoji, poništi prvostupanjsku presudu i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

3. Tuženik je dostavio odgovor na žalbu kojim se detaljno očitovao o svim žalbenim razlozima pri čemu se poziva na odredbe Opće uredbe za zaštitu osobnih podataka, praksu suda EU, odredbe Zakona o općem upravnom postupku kao i presude donesene u 26 ranije provedenih sporova vezanih za identičan zahtjev korisnika kredita. Predlaže da Sud žalbu odbije.

4. Žalba nije osnovana.

5. Presudom prvostupanjskog suda potvrđeno je stajalište tuženika prema kojem je tužitelju izrečena upravna novčana kazna zbog povrede prava na pristup informacijama korisnicima kredita sukladno odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka.

6. Pri tome se prvostupanjska presuda poziva na Opću uredbu o zaštiti podataka („Službeni list 119“, 4. svibnja 2016.) i Zakon o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka („Narodne novine“, broj: 42/18.).

7. Tužitelj žalbenim navodima niti ne osporava utvrđenje prema kojem je zaprimio zahtjeve građana za dostavu kreditne dokumentacije u kojima su sadržani njihovi osobni podaci koji se odnose na ugovore o kreditu sklopljene u švicarskim francima koji su u cijelosti otplaćeni, a koji su sklopljeni s pravnim prednikom tužitelja. Također

prema podacima samog tužitelja, evidentirano je 2.603 takva zahtjeva u razdoblju od 25. svibnja 2018. do 30. travnja 2019., a tuženik je vezano za 26 zahtjeva korisnika kredita donio rješenja kojima je naložio tužitelju da podnositeljima zahtjeva omogući ostvarivanje prava i dostavu traženih osobnih podataka odnosno kreditne dokumentacije, sve pozivom na odredbe mjerodavnih propisa.

8. Tužitelj osporava pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude jer njome nije sankcionirana povreda pravila postupka koju je tuženik izvršio prilikom donošenja rješenja na način da u provedenom postupku nadzora nije sastavio zapisnik sukladno odredbi članka 40. Zakona o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka i to vezano za zahtjev svakog od korisnika kredita i omogućio tužitelju izjašnjenje vezano za utvrđeno činjenično stanje. Prvostupanjski sud ove prigovore je otklonio pozivom na odredbe Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/2009) i odredbe Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/24.) zaključivši da su relevantne one povrede pravila postupka koje su mogle utjecati na drugačije rješenje upravne stvari.

9. Iz obrazloženja prvostupanjske presude razvidno je da je tuženik činjenicu o broju zaprimljenih zahtjeva utvrdio na temelju podataka tužitelja, da je tuženik u svezi s istim zahtjevima 26 korisnika kredita naložio tužitelju dostavu podataka te ovaj Sud prihvaća stajalište prvostupanjskog suda prema kojem se tužitelj ne može pozivati na onemogućavanje izjašnjavanja o odlučnim činjenicama budući da su mu sve odlučne činjenice bile poznate iz povezanih predmeta, a također mu je tijekom prvostupanjskog upravnog spora omogućeno da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima relevantnim za donošenje odluke u predmetnoj upravnoj stvari.

10. Tužitelj žalbenim navodima niti ne osporava relevantne činjenice odnosno činjenicu da je zaprimio 2.603 zahtjeva ranijih korisnika kredita za dostavu podataka o otplaćenim kreditima, da je tuženik broj podnesenih zahtjeva umanjio za 26 odnosno za onaj broj zahtjeva u svezi s kojima je pojedinačno tužitelju naložio dostavu traženih podataka koje odluke su potvrđene presudama prvostupanjskog suda i ovoga Suda.

11. Također prvostupanjska presuda sadrži jasno i detaljno obrazloženje prema kojem se zahtjev za dostavu podataka korisnika kredita tužitelju kao voditelju obrade koji i dalje obrađuje odnosno čuva podatke sukladno obvezama posebnih propisa smatra osobnim podatkom u smislu članka 4. točke 1. Opće uredbe o zaštiti podataka te se zahtjev za pristup podacima kreditne dokumentacije smatra dovoljno određenim zahtjevom u smislu odredbe članka 15. stavka 3. navedene Uredbe. Kako je prema navedenoj odredbi voditelj obrade dužan i više puta izdati osobne podatke sve dok ih obrađuje, to je pravilno prvostupanjski sud odbio prigovor tužitelja prema kojem je svaki korisnik kredita prethodno već dobio kreditnu dokumentaciju jer to nije osnovan razlog za odbijanje zahtjeva za ponovnu dostavu kopije prethodno već dostavljene kreditne dokumentacije.

12. Prvostupanjskom presudom također su pravilno odbijeni prigovori tužitelja koji se odnose na iznos izrečene upravne novčane kazne. Imajući u vidu da je odredbom članka 83. stavka 5. Opće uredbe o zaštiti podataka propisano izricanje novčane kazne u iznosu do 20.000.000,00 eura ili u slučaju poduzetnika do 4% ukupnog godišnjeg

prometa na svjetskoj razini za prethodnu financijsku godinu zbog kršenja prava ispitanika u skladu s člancima od 12. do 22. Uredbe, prvostupanjski sud je ocijenio da je tuženik prilikom izricanja novčane kazne pravilno ocijenio ciljeve izricanja i kriterije kako su propisani odredbom članka 83. stavka 2. Opće uredbe o zaštiti podataka.

13. Tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude. Osim što ponavlja razloge na kojima je temeljio tužbu u prvostupanjskom upravnom sporu, tužitelj nije naveo niti jednu relevantnu okolnost niti priložio ikakav dokaz u svezi sa relevantnim činjenicama i okolnostima u ovoj upravnoj stvari iz koje bi proizlazilo da je tuženik pogrešno utvrdio činjenično stanje, a time i pogrešno primijenio mjerodavne propise.

14. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 135. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, žalbu je valjalo odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu.

U Zagrebu 4. prosinca 2025.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić

Broj zapisa: **9-30880-3e64f**

Kontrolni broj: **06639-aaacc-3dd2c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.